

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra, soudce Milana Podhrázkého a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **DaniDarx, s.r.o.**, se sídlem Hybernská 1032/9, Praha 1, zastoupený Mgr. Ondřejem Novákem, advokátem se sídlem Malostranské nám. 5/28, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 1057/2a, Praha 6, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení: **Sockshire s.r.o.**, se sídlem K Cikánce 323/10, Praha 5, zastoupená Mgr. Vitem Tokarským, advokátem se sídlem Masarykovo nábřeží 246/12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 8. 2025, č. j. 15 A 126/2024-69,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 28. 8. 2025, č. j. 15 A 126/2024-69, zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 2. 10. 2024, č. j. O-566983/D21060368/2021/ÚPV.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Současně požádal o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti z důvodu úrazu advokáta, který měl kasační stížnost zpracovat.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda kasační stížnost byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být meritorně projednána.

[4] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. [...] Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Podle § 106 odst. 4 téhož zákona *kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je*

zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. [...] Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Konečně podle § 40 odst. 4 s. ř. s. lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[5] Ze spisu městského soudu (konkrétně z doručky na čl. 79) Nejvyšší správní soud ověřil, že napadený rozsudek byl zástupci stěžovatele doručen datovou schránkou dne 15. 9. 2025. Dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 40 odst. 1 s. ř. s., bylo tedy pondělí 15. 9. 2025. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pak podle § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na pondělí 29. 9. 2025. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatel však kasační stížnost podal u kasačního soudu až dne 30. 9. 2025, tedy opožděně.

[6] Pokud jde o žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, je třeba poukázat na § 106 odst. 2 věta třetí s. ř. s., podle něhož zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Nejvyšší správní soud proto nemohl rozhodnout o žádosti stěžovatele o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, neboť výše uvedené ustanovení zákona mu to neumožňuje (viz usnesení NSS ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 9/2003-37, č. 68/2004 Sb. NSS).

[7] S poukazem na výše uvedené Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla podána opožděně.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[9] Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady vznikly, a ani právo na náhradu řízení neuplatnila (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2025

David Hipšr
předseda senátu

